UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut komunikačních studií a žurnalistiky

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ DIPLOMOVÉ PRÁCE

POZOR: V počítači vyplňujte pouze do šedivých políček!

Typ posudku („kliknutím“ zakřížkujte platnou variantu)
Posudek vedoucí/ho práce ☐ Posudek oponenta/ky ☒

Autor/ka práce
Příjmení a jméno: Fryčová Markéta
Název práce: Československý politicky angažovaný film a jeho propagace na stránkách vybraných periodik v letech 1975–1980
Autor/ka posudku
Příjmení a jméno: Dominik Šimon
Pracoviště: Katedra mediálních studií, IKSŽ, UK FSV

1. VZTAH SCHVÁLENÝCH TEZÍ A VÝSLEDNÉ PRÁCE („kliknutím“ zakřížkujte vybrané hodnocení)

		Odpovídá schváleným tezím	Odchyluje se od tezí, odchýlení je v práci zdůvodněné a je vhodné	Odchyluje se od tezí, odchýlení je v práci zdůvodněné, ale není vhodné	Odchyluje se od tezí, odchýlení není v práci zdůvodněné a není vhodné	Neodpovídá schváleným tezím
1.1	Cíl práce	☒	☐	☐	☐	☐
1.2	Technika práce	☒	☐	☐	☐	☐
1.3	Struktura práce	☒	☐	☐	☐	☐

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení vztahu tezí a práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)
Předložená práce odpovídá schváleným tezím.

2. HODNOCENÍ OBSAHU VÝSLEDNÉ PRÁCE
Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (výborné – velmi dobré – dobré – dostatečné – nedostatečné)

		Hodnocení známkou
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	4
2.2	Pochopení zpracované literatury a schopnost ji aplikovat	2
2.3	Zvládnutí zvolené techniky zpracování materiálu	3
2.4	Logičnost výkladu, podloženost závěrů	3

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení obsahu výsledné práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)
Markéta Fryčová předložila zcela původní, bohužel ne úplně dotaženou bakalářskou práci, věnující se zajímavému a dosud nevytěženému tématu novinářské reflexe angažovaných filmů během normalizace.
Práce je založená na poměrně početném souboru pramenů – textů z dobových periodik, bohužel autorka nebyla stejně důkladná ve studiu odborné literatury. Velmi deskriptivní práce je tak přínosná spíše shromážděním materiálu než jeho zpracováním či dokonce analýzou. Diplomantka svůj kvalitativní výzkum neopírá o žádnou metodologii, nedefinuje pojmy (neustále operuje s vágním termín „tendenčnost“, pod nímž si lze představit vskutku leccos) a její závěry jsou spíše pocitové, což dokládají formulace typu „neutrálně znějící rozhovor“ nebo „recenze nevyznívá tak silně tendenčně“.
Dalším problematickým bodem, který souvisí s neujasněnými kritérii kvalitativní analýzy, jsou autorčiny závěry týkající se míry ideologie v jednotlivých zkoumaných textech. Diplomantka si bohužel nepoložila otázku, nakolik jsou články, jež hodnotí, ovlivněny dobovým jazykem a způsobem jeho využití v psaní vůbec (v podstatě nepříznakové, dobově standardní jevy, jakkoliv se dnes mohou jevit opačně), a co už v nich je skutečně příznakové – ideologizované.
Práci chybí i vymezení vzorku, například se vůbec nelze dozvědět, proč si autorka zvolila právě rozmezí let 1975 – 1980 a proč do něj zařadila právě oněch deset zkoumaných filmů, jejichž volba je jinak nesporná – mám na mysli, proč právě tyto snímky a ne některé jiné, několik s odpovídající charakteristikou by se našlo.

Samotné filmy autorka představuje a klasifikuje přesvědčivě, zamrzí tedy sice občasné, ale výrazné nepřesnosti (Vávrova první adaptace Krakatitu z roku 1948 není točená pro televizi; Jaroslav Soukup nebyl „činný hlavně po revoluci“, do té doby natočil za zhruba dvanáct let desítku výrazných filmů, svých nejlepších; první díly Kamaráda do deště a Discopříběhu vznikly ještě před rokem 1989).
K tématu ideologie ještě jedna připomínka, a to k autorčině náhledu na osobnost Václava Vorlíčka, kterou má tendenci stavět do ideologicky neutrálních pozic: režisér V. Vorlíček byl po celé období normalizace loajálním členem KSČ, což mu zajistilo jak pravidelnou práci na Barrandově a především na koprodukcích v zahraničí, tak i pedagogickou činnost na FAMU. Nechci nikterak zpochybňovat, že je značný rozdíl mezi Vorlíčkem a takovým Vojtěchem Traplem, nicméně situace našeho předního komediografa (bez ironie) byla o mnoho složitější, než bakalářská práce naznačuje.

3. HODNOCENÍ KONEČNÉ PODOBY VÝSLEDNÉ PRÁCE
Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 – 5 (výborné – velmi dobré – dobré – dostatečné – nedostatečné)

		Hodnocení známkou
3.1	Struktura práce	2
3.2	Funkčnost a přiměřenost poznámkového aparátu a odkazů	1
3.3	Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně objevují pasáže přejaté bez udání zdroje, hodnoťte stupněm 5. Pokud v textu zjistíte přejaté pasáže vydávané neoprávněně autorem za vlastní zjištění, nedoporučte práci k obhajobě a ve „zdůvodnění v případě nedoporučení“ navrhněte, aby s autorem bylo zahájeno disciplinární řízení.)	1
3.4	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnoťte stupněm 5)	2
3.5	Oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava práce	2

KOMENTÁŘ (slovní hodnocení podoby výsledné práce, případně konkrétní popis hlavních výtek)
Práce je dobře strukturovaná, diskutabilní se mi jeví zařazení úvodní kapitoly nastiňující základní rysy vývoje poválečné kinematografie do počátku 70. let – zvolená míra jinak nutné simplifikace je pro mě za snesitelnou hranicí a tuto kapitolu bych oželel, protože její informační hodnota je spíše zavádějící. Stejně tak nepovažuji za nutný kvantitativní výzkum, který působí spíše jako přívažek kvalitativní analýzy, která tvoří gros práce.
Práce je formálně i graficky zpracována pečlivě a kvalitně, autorka dodržuje citační normu a její poznámkový aparát odpovídá vysokým nárokům. Jen soupis literatury by bylo vhodné rozdělit na prameny a odbornou literaturu. Jazykově i stylisticky je práce na velmi solidní úrovni, občasné nedostatky v obém (scénárista; „kladnému hodnocení byla podrobena“) nepřesahují zdaleka únosnou míru. Speciálně je třeba upozornit na prakticky bezchybnou interpunkci, která zdaleka nebývá samozřejmostí.

4. SHRNUJÍCÍ KOMENTÁŘ HODNOTITELE/KY (celkové hodnocení výsledné práce, její silné a slabé stránky, původnost zpracování tématu apod.)
Jak vyplývá z výše uvedeného hodnocení, práci Markéty Fryčové považuji za pečlivě zpracovaný text, který je bohužel přínosný spíše shromážděným materiálem než jeho zpracováním. Srážejí ho i některá přílišná zjednodušení a faktické nepřenosti. Nárokům kladeným na bakalářskou práci však předložený text v hlavních rysech odpovídá.

Doporučuji proto práci k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm velmi dobře.

5. OTÁZKY NEBO NÁMĚTY, K NIMŽ SE PŘI OBHAJOBĚ DIPLOMANT(KA) MUSÍ VYJÁDŘIT:

5.1	Zajímalo by mě, jak autorka dospěla k opakovaně zmíněnému názoru, že film Paragraf 224 Zdenka Sirového (mimochodem filmaře celkem nepohodlného) je "tendenční" snímek z rodu Vítězného lidu či Bouřlivého vína.
5.2	

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA („kliknutím“ zakřížkujte vybrané hodnocení)

výborně ☐ – velmi dobře ☒ – dobře ☐ – nedoporučuji k obhajobě ☐

ZDŮVODNĚNÍ V PŘÍPADĚ NEDOPORUČENÍ

Datum: …… Podpis: ……..

Hotový posudek vytiskněte, podepište a odevzdejte ve dvou kopiích i zašlete elektronicky na adresu sekretariátu příslušné katedry!